

Cartes al director

DNC=11 Setembre DIC=un altre dia

Josep Lluís Caballero Navarro | Palafrugell

n L'11 de Setembre fins al 2012 era la DNC (Diada Nacional de Catalunya). Aquest dia era de tots els ciutadans de Catalunya i cadascú en més o menys grau ho celebrava a la seva manera.

Des de 2012 unes associacions civils i uns partits polítics (que només representen una part de Catalunya) varen apropiar-se d'aquest dia per a ells i no per a tots els catalans.

Si aquesta gent volia una DIC (Diada Independentista de Catalunya) haurien d'haver triat un altre dia perquè l'11-S ja estava ocupat per tots els ciutadans de Catalunya.

On anem amb els nostres joves?

Joan Enric Carreras Mercader | Bellcaire d'Empordà

n Deixeu-me donar una opinió, la polseguera que potser aixecarà ja la treurem, una part de la nostra actual joventut està en crisi emergent, tenim una part d'excel·lent que no sols estudia, sinó que busca millorar les seves pròpies idees i aplicar-les a la pràctica per fer gran i net el seu camí, podem dir que és or pur, però no veig la del terme mitjà, i malauradament és d'una gran quantitat la que la seva única idealització és el consum fàcil i el no fer res, i els seus pocs coneixements els treuen del Google, i això que Google és una font d'informació meravellosa, però fins i tot això en fan un mal ús. Com a anècdota us diré que fa pocs dies, mentre estava en el Centre Cívic escrivint la carta dedicada a Bob Dylan, tenia al costat uns nois d'uns 18 anys, i quan els vaig preguntar si sabien qui era Bob Dylan no sabien si era un emperador romà o el porter del Llagostera, després en veure aquest munt d'incultura i moltes grenyes, així sí, vaig començar a parlar d'alguns personatges que han fet gran casa nostra o la nostra cultura, noms de grans pintors, Renoir, Monet, Manet, Miró, etc. i crec que van pensar que estava dient l'alineació del Manchester City per al proper dimecres, senzillament trist que a aquesta etat no tinguin una simple idea del qui ha guanyat el Nobel de Literatura, i el que és pitjor, és que tampoc saben què és el Nobel, suposo que van pensar que era un desodorant, tal com deia un gran amic meu, si els haguéssim de mirar el cervell cal anar amb compte de no tallar un fil, que podria ser que els caiguessin les orelles.

Crec que els únics estudis als quals posen atenció són per poder aconseguir el carnet de conduir, tota la resta no els «mola», els temps passats no els importen res, i els que vindran tampoc, malgrat que en seran ells els protagonistes.

Ghailan, de Vilafranca

Leonard Garcia Solà Girona

n Una Ghailan, Fàtima, va haver de denunciar a Cunit un tarannà semblant al de Ponç Pilat representat per la batllessa del PSC. Maltractada per no portar el vel i relacionar-se amb no musulmans, es va haver d'empassar el seu oferiment «d'intercedir perquè recuperés la confiança de l'entorn islàmic i continuar legitimada com a mitjancera». De fet li oferia, abans que defensar-ne la llibertat personal, retornar a l'obediència; una de propera a l'estil de l'Antic Testament. Tot «per preservar la pau social»! Però també influència i poder sectari sobre els adeptes. Com a Badalona, que tan complaguts deuen estar amb la progre Fàtima Taleb –representant dels més pobres d'entre els pobres– i que la seva primera reivindicació, a part de posar en dubte el concepte d'integració, fou la de reclamar una nova mesquita! Avui, una altra Ghailan, Mariam, viu, amb d'altres companyes, un tràngol

semblant de persecució.

I nosaltres? Si som coherents amb l'aconfessionalitat, els valors del laïcisme i el respecte a la neutralitat ideològica de l'espai públic, per a qui donarem la cara i proposarem de formar part d'alguna llista? Per les Taleb o les Ghailan?

Fe d'errades

La fotografia que il·lustrava la columna d'opinió de la Contraportada d'ahir no corresponia a la seva autora.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/11/16/cartes-al-director/814921.html?utm_source=rss